

- आपूर्णा (von पर् im caus. mit आ) 1) adj. *anfüllend* Nir. 7, 28. Hit. Pr. 19. — 2) m. N. pr. eines Nāga MBh. 1, 1551. — 3) n. *das Anfüllen*: पतो भूयो ऽपि गर्तापूर्णा कृतम् PAÑKĀT. 96, 20.
- आपूर्वमापणत्तं (आ, von पर् mit आ, + पत्त) m. *der zunehmende Mond* Çat. Br. 6, 2, 28. 11, 1, 2, 4. 14, 9, 1, 18. 2, 1 (= BRH. ÂR. UP. 6, 2, 15. 3, 1).
- आपुष n. *Zinn* RĀGAN. im ÇKDR.
- आपुक् (von पर्च् mit आ) adv. *vermischt, durcheinander*: मित्रक्रुवो प-च्छमेने न गावः पयिष्या आपुगमुया शयन्ते RV. 10, 89, 14.
- आपुच्छा (von प्रक् mit आ) f. *Anrede* H. 274.
- आपुच्छा (wie eben) adj. P. 3, 1, 123. 1) *zu begrüßen, zu verehren*: विष्पातः RV. 1, 60, 2. — 2) *lobenswerth*: क्रतुम् RV. 1, 64, 13.
- आपेक्षिक (von अपेक्षा) adj. *wobei Erwartungen rege gemacht werden* Siddh. K. zu P. 5, 4, 124.
- आपोक्लिम n. astron. = ἀπόκλιμα WEBER, Lit. 227. Ind. St. 2, 254. 259. 260. 267. 281.
- आपोर्मय (von आपस्, nom. pl. von 2. अप् adj. *aus Wasser bestehend* Çat. Br. 13, 4, 4, 7. 14, 7, 2, 6 (= BRH. ÂR. UP. 4, 4, 5). KHAND. UP. 6, 3, 4. MBh. 1, 6859. fg. 14, 806. — Vgl. अपोमय.
- आपोमात्रा (आपस् + मा) f. *der feine Urstoff des Wassers* PRAÇNOP. 4, 8.
- आपोमूर्ति (आ + मू) N. pr. einer Gottheit unter dem Manu SvĀ-rokīsha HARIV. 419. einer der sieben R̥shi im 10ten Manvantara 472.
- आपोशान n. N. einer vor und nach dem Essen gesprochenen Gebetsformel JĀGĀN. 1, 31. 106. Wohl aus अपो ऽशान *geniesse das Wasser*, womit das Gebet begann, gebildet; vgl. Çat. Br. 11, 5, 4, 5.
- आप्त (von आप् 1) m. a) ein Arhant H. 25. — b) N. pr. eines Nāga MBh. 1, 1553. — 2) f. *आप्ता Haarwulst* (जटा) ĠAṬĀDH. im ÇKDR. — 3) n. a) *Quotient*. — b) *equation of a degree* WILS. — Die andern Bedeutungen des Wortes s. u. आप्.
- आप्तकारिन् (आ + का) adj. *auf eine geschickte, zuverlässige Weise zu Werke gehend* M. 9, 12. N. 8, 11. MBh. 15, 386. 16, 207. R. 1, 4, 25. 10, 29.
- आप्तवन्नसूचि (आ + व - स) f. N. einer Upanishad Verz. d. Pet. H. No. 4. WEBER, Lit. 156.
1. आप्तवाच् (आ + वाच्) f. *die Aussage eines Gewährsmannes* RAGH. 10, 29.
2. आप्तवाच् (wie eben) adj. *dessen Aussage Autorität ist, glaubwürdig* ÇĀK. 121.
- आप्तव्य (von आप्) adj. *zu erreichen*: मनसैवेदमाप्तव्यम् KATHOP. 4, 11.
- आप्ति (wie eben) f. P. 3, 3, 94, Vārt. 1. 1) *Erreichung, das Treffen*, mit dem gen. des subj. TS. 2, 5, 21, 5. पैवास्यासिर्षा संपत् Çat. Br. 5, 2, 1, 2. 9, 1, 1, 44. मृत्योरसिर्षामितमुच्यते BRH. ÂR. UP. 3, 1, 3. — 2) *Erlangung, Gewinnung* H. an. 2, 158. MED. I. 3. TS. 5, 1, 2, 4. सर्वस्यास्यै सर्वस्यावहृद्यै Çat. Br. 13, 3, 1, 4. MĀND. UP. 9. कामस्य KATHOP. 2, 11. अनन्तलोकाप्ति 1, 14. वाग्निमेधाप्ति MBh. 14, 2620. मालाप्ति R. 4, 21, 30. मित्राप्ति PAÑKĀT. II, 45. तन्नपुरास्ये KATHĪS. 25, 182. — 3) *Verbindung* H. an. MED. = आपति TRĪK. 3, 3, 148. — 4) pl. Name von zwölf Opfersprüchen, welche

mit आपये (VS. 9, 20) beginnen Çat. Br. 5, 2, 1, 1. 2. — Vgl. अत्याप्ति und अनाप्ति.

आप्यै (von 2. अप्) m. Bezeichnung einer Götterordnung und in dieser vorzugsweise des Trita (s. u. d. W. und द्वित, एकत) Roth in Z. d. d. m. G. 2, 223. NAIGH. 5, 5. Nir. 11, 20. त्रितस्तदैदान्यः RV. 1, 103, 9. 8, 12, 16. 47, 13. fgg. 10, 8, 8. पृनित आप्यो यज्ञतः सदा नः 5, 41, 9. von Indra: इतममाप्त्यमाप्त्यानाम् 10, 120, 6. AV. 19, 56, 4. साध्याश्चाप्त्याश्च देवाः AIR. Br. 8, 14. Çat. Br. 1, 2, 2, 18. 2, 1. fgg. KĪTJ. ÇA. 2, 5, 26. 5, 8, 21. — Vgl. 2. आप्य.

आप्तवान patron. von अप्रवान ĀÇV. ÇA. 12, 10.

1. आप्य (von 2. अप्) adj. *zum Wasser gehörig, wässrig, flüssig* Siddh. K. zu P. 4, 3, 144. VOP. 7, 19. AK. 1, 2, 2, 5. पृथ्याप्यतेज्ञोऽनिलखे ÇVETĀÇV. UP. 2, 12. 6, 2. Suçā. 1, 43, 12. 151, 4. 153, 14. 16. MADHUS. in Ind. St. 4, 23, 14. *im Wasser wohnend* 2, 280. आप्यः liest SV. Padap. II, 7, 3, 21, 3 statt des richtigen अप्यः in RV. Padap.

2. आप्यै andere Form oder irrige Schreibung für आप्त्य Çat. Br. 13, 4, 2, 16: उक्ता मानुषा आशापाला अथिते देवा आप्याः साध्या अन्वाध्या म-रुतः. N. einer Götterordnung im 6ten Manvantara HARIV. 437.

3. आप्य (von आप्) adj. *zu erreichen, zu erlangen* Çat. Br. 14, 8, 15, 9 (= BRH. ÂR. UP. 5, 14, 6). 1, 6, 2, 23 (wo आप्यं zu lesen ist). किमाप्यं वास्य केनचित् R. 2, 108, 3. — Vgl. अनाप्य.

4. आप्य (von आपि) n. *Bundesgenossenschaft, Freundschaft, Bekanntschaft* Nir. 6, 14. किमू नु वः कृणवामापरिण किं सनेन वसव आप्येन RV. 2, 29, 3. इच्छमानास आप्यम् 3, 2, 6. यो नो नेदिष्ठमाप्यम् 7, 13, 1. 8, 10, 3. अस्ति हि वः सनात्यं रिशादसो देवसो अस्त्याप्यम् 27, 10. 1, 36, 12. 103, 13. 9, 62, 10.

5. आप्य (von प्या, प्यायते mit आ) in वाताप्य.

6. आप्य n. N. einer Pflanze, = वाप्य RĀJAM. zu AK. 2, 4, 4, 14. ÇKDR. आप्यानवत् s. आपिनवत्.

आप्याय (von प्या, प्यायते mit आ) m. *das Vollwerden*: अर्काशुरचिता-प्यायः प्रतिपञ्चन्द्रमा इव KATHĪS. 19, 8.

आप्यायन (wie eben) 1) adj. *Fülle, Beleitheit verleihend* Suçā. 1, 231, 5. übertr. *Fülle, Wohlergehen verleihend*: पितृप्रसादमिच्छेयं तप आप्यायनं पुनः MBh. 3, 6002. — 2) n. a) *das Vollmachen, Fettmachen* Suçā. 1, 2, 19. *das Sättigen, Befriedigen* (der Götter durch Opfer): अग्नेः सोमय-माग्यो च कृत्वाप्यायनमादितः M. 3, 211. *Mittel zum Fett- oder Starkwerden, Stärkung*: अथ म रूतदाप्यायनं संभरिष्यथ Çat. Br. 1, 6, 4, 11. *das Gedeihenmachen, Mittel zum Gedeihen*: लोकस्याप्यायने M. 3, 213. *दैवं* (कार्यं) हि पितृकार्यस्य पूर्वमाप्यायनं स्मृतम् 203. AK. 3, 4, 118. — b) *Schwellung* (näml. des Soma) heissen gewisse mit den Pflanzen oder dem Saft vorgenommene Handlungen, z. B. das Begiessen mit Wasser, Çat. Br. 3, 4, 2, 12. fgg. हिरण्यं वध्रीते ऽनामिकायामाप्यायनाभिषवोऽद्वाभ्येषु च KĪTJ. ÇA. 7, 6, 28. 8, 2, 34. 9, 3, 2. 9. इत्लेन प्रोत्तणामाप्यायनम् SĪJ. zu AIR. Br. 1, 26.

आप्रै (von पर् mit आ) adj. *thätig, eifrig* (?): स्वर्षेभि भरै आप्रस्य वक्म-नि RV. 1, 132, 2.

आप्रच्छन् (von प्रक् mit आ) n. *das Bezeigen der Höflichkeit beim Empfange oder Abschiede* AK. 3, 3, 7. H. 731.